

NIEUWSBRIEF, okt 2023

SAMEN KUNST VERKENNEN

Werk van Marianne van der Harten (kunst-4 daagse); Foto Hinnie Voets

“Nazomer
duwt de eerste kou
- nog even- terug
de toekomst in”.

Uit gedicht van Mieke Linders

Het is weer voorbij die mooie zomer.
Een zomer met veel mooi weer, maar ook met veel kunstbelevissen en -ervaringen. Daarover verhalen en verbeelden de SKVers weer graag in deze nazomerse nieuwsbrief. Een mooi voorbeeld is de maskerbijeenkomst onder begeleiding van Frans Krom. Het inspireerde weer tot andere activiteiten, zoals verhalen vertellen met een masker op of het opruimen van en herinneringen ophalen over de vogelverschrikker, die al veel jaren meegaat. Of meedoen met het indrukwekkende bewegingsproject Motus Mori in het Grand Theater, een bijzondere leerzame verkenning volgens de deelnemers. En natuurlijk hebben we allemaal ook erg genoten van het buiten zijn en er op uitgaan.. Of dat nu in de A-Kerkstraat was, in Twente, in bloemrijke eigen tuin, bij de waterlilies. of een kunstroute, SKVers vertellen dat naar verhalen, gedichten, schilderijen, foto's en composities.

Wij wensen jullie veel lees- en kijk plezier.
Namens redactie en bestuur,
Aly van Beek

Inhoud jaargang 4, nr. 2

Inhoud

- SKV-maskerade
- Vertellen met een Masker
- Kunstverscheurders
- Er gaat niets boven Groningen
- Motus Mori
- Door de lens van....
- Vonken: bewegen en dans
- Heftige beelden
- Tips
- Van onze dichters..
- Kunstcultuur 4daagse

Redactie

Herman Kassenberg en Aly van Beek
Inleverdatum volgend nr.: 01-02-2024
Copy naar: anvanbeek@ziggo.nl

Contact SKV

Mary Ritsema (06)34929451
info@samenkunstverkennen.nl
www.samenkunstverkennen.nl

SKV-Maskerade

Het was een bijzondere belevenis, onze verkenning van de wereld van maskers met begeleiding van maskerkunstenaar Frans Krom op vrijdag 30 juni j.l.

Na de ontvangst met koffie begonnen we de dag Bij Vrijdag met een theatrale inleiding van Frans.

We kwamen daarbij veel te weten over het gebruik van maskers door de eeuwen heen. Van rituelen om geesten gunstig te stemmen, mensen vermaken tot het huidige carnaval.

Dit afgewisseld met indrukwekkende presentaties van archetypes uit Comedy Dell' Arte . Frans zet een masker op en verandert in een ommezwaaier in de achterdochtige koopman Pantalone , de opschepperige held Il Capitane of de zwetser Il Dotore.

We kwamen er zo achter dat het bij maskers draait om het karakter dat het masker verbeeldt. Of zoals Frans dat verwoordde bij zowel het creëren als theater met maskers moet je dienstbaar opstellen aan het masker.

Na een heerlijk lunch in de benedenruimte bij Vrijdag gingen we 's middags zelf aan de slag. Voor het maken van een masker kregen we van Frans vragen mee over de persoon, die we wilden creëren . Bijvoorbeeld over het karakter, de vorm, de leeftijd, het geluid, hoe voelt hij / zij etc. Zowel wijzelf als Frans hadden materiaal meegenomen, als karton, stoffen, wol, verf, glitter, lijm etc.

Zo toegerust met verhalen en materiaal ging iedereen geïnspireerd en intensief aan de slag.

Na zo'n anderhalf uur waren de eerste maskers klaar en begonnen we weer wat om ons heen te kijken. Met verbazing en onder de indruk zagen we de resultaten en de diversiteit ervan. Een mooi moment. Op voorstel van Frans maakten we een groepsfoto met onze maskers op. En een individuele foto, waarbij we wat oefenden met houding.

Al gauw was de tijd om en sloten we de dag af met een korte terugblik, samen opruimen en een gezellige borrel beneden Bij Vrijdag.

Al napratend werd duidelijk dat iedereen het een mooie ervaring had gevonden en weer nieuwe dingen had ontdekt.

Zie ook artikel 'Vertellen met een masker' en gedicht Ode aan een vogelverschrikker

Vertellen met een masker

Deze zomer deed ik mee met de workshop maskers maken van Frans Krom. Dat was echt een leuke bijeenkomst waar we enthousiast en met veel plezier werkten aan ons masker. Het was voor mij nieuw dat je ook een verhaal kunt vertellen met een masker op. En zoals Frans ons verzekerde: Het masker vertelt het verhaal. Dat leek me als verhalenverteller beslist het proberen waard.

Over mijn ervaring met dit experiment gaat dit stukje.

Mijn masker noemde ik "Oma altijd blij." Ik ben in mijn dagelijks leven veel bezig met activiteiten voor en door ouderen en zit daarvoor ook in verschillende groepen. Op een bijeenkomst van een van die groepen heb ik in de vergadering het masker opgezet om het onderwerp "ouderen in vakantietijd" en het wegvallen van mantelzorg en bekende verzorgers in die periode aan de orde te stellen. Ik merkte toen "oma altijd blij" haar ervaring met vakantietijd deelde met de mensen aan tafel er een en al aandacht was. En dat ikzelf me opeens echt de achtergebleven oma voelde, alleen zonder aanspraak, en even helemaal niet meer blij. Het punt was helder neergezet en nadat ik mijn masker weer terzijde had gelegd volgde er door uitwisseling van ervaring en mogelijke oplossingen een beslist andere meer betrokken discussie als dat normaal het geval is. Ik voelde echt dat het werkte en het verhaal en de woorden kwamen vanzelf. Een bijzondere ervaring voor mezelf en een actie die werd gewaardeerd.

Onze reguliere vertelavond van ons vertelgenootschap in Eelde Paterswolde in juli had als onderwerp "vakantieperikelen." Ook daar gebruikte ik mijn masker: Ik begon mijn verhaal weer als "oma altijd blij" met het masker op en vertelde dat oma in vakantietijd even helemaal niet blij was en waarom niet. Ook hier kwam het verhaal er zomaar uit, de luisteraars zaten stil te luisteren en het kwam duidelijk binnen. Er was zelfs een beetje verwarring te bespeuren, men was duidelijk op een na-denk been gezet. Daarna zette ik het masker af en vertelde als Geesje mijn verhaal over een vakantie van ons met tienerdochters waar best spannende dingen waren gebeurd. De feedback was heel positief en iemand benoemde heel specifiek dat het mooi geweest was dat ik het verhaal van oma vertelde vanuit het eigen leeftijdsperspectief, terwijl het tweede deel refereerde aan het verleden; een mooie tijd die voorbij was. Het verhaal stimuleerde iedereen zelf vooruit te kijken in de eigen toekomst.

Het zijn zo maar twee ervaringen van mij met mijn masker. Ben benieuwd of het jullie aanzet het masker nog eens even te pakken en te bedenken of je er nog iets meer mee kunt dan er alleen naar kijken als herinnering aan een inspirerende workshop.

Paterswolde, 20 september

Geesje Nijhof

Kunstverscheurders

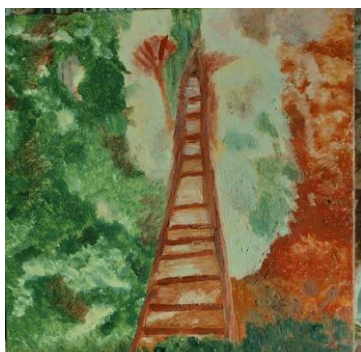
De groep Kunstverscheurders komt om de 14 dagen bij elkaar in het prachtige lichte dorpshuis in Schipborg. In vakantietijd ook af en toe bij iemand thuis. Aanvullend wisselen we uit in onze actieve appgroep. De groep bestaat uit 9 personen. We maken beeldende kunst. Ieder kiest meestal zijn eigen thema en materiaal. Door elkaars werk te bekijken en te bespreken inspireren en leren we van elkaar. Af en toe kiezen we een gezamenlijk thema of doen een workshop of activiteit. Eind juli hielden we een gezellige inloop, waarbij de groepsleden een verzameling van eigen werk lieten zien.

Zee van gedachten: Maria Disco

Schelpen: Geesje Nijhof

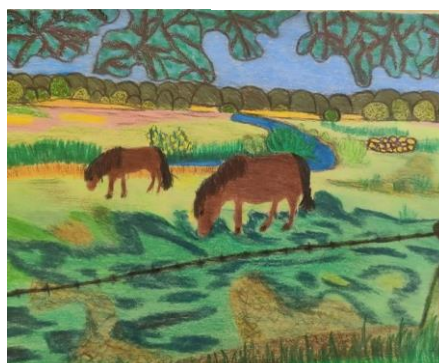
Dood spoor Mary Ritsema

Aan de steiger: Geert Ritsema

Balou & Beau Beau: Aly van Beek

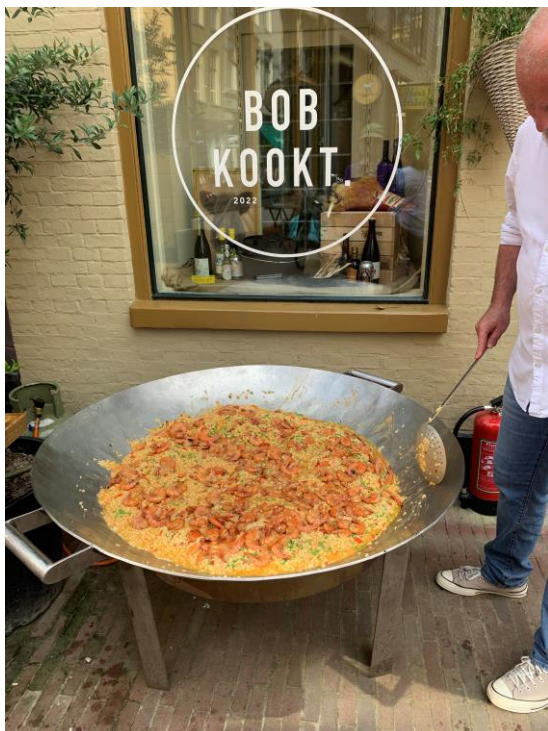
Paardenland: Ineke Bijmolt

Er gaat niets boven Groningen,

Er gaat van alles in Groningen en wel in de straat waar ik woon, hartje stad aan de voet van de A-kerk.
Deze zomer koos ik ervoor niet naar zee te gaan.
Ik wilde in de stad blijven.
Veel mensen, studenten trekken weg.
Wat een verrassing. De stad zo rustig.

Ik luisterde en fotografeerde de roeken in de avond, zwermend naar de A-kerk.

Daarvoor was het Aly, die mijn straat wilde schilderen, n.a.v. het straatje van Vermeer. Een twee vrouwen- project; gejureerd op haar verjaardag. Men vond onze werkjes prachtig.

Op een warme , zomerse vrijdagmiddag zegt mijn buurman in de tuin: “Ze zijn bij Bob aan het koken”. Nieuwsgierig ga ik kijken.

Er staat een enorme pan op het vuur ,voor de winkel. Het begin van een paella maaltijd.
Twee koks roeren in de rijst.
Ik blijf en cirkel om de pan, praat met de koks en de burens.

Geniet van elke fase, rijst, kruiden, roeren zodat de rand niet verbrandt. Gamba's ,kippenbouten. Het water loopt me in de mond.

Om vier uur ga ik met een glas wijn op het terras naast de pan zitten.
Ik waan me weer in Rome. De smalle straatjes, eten op staat, de heerlijke geuren, de verrassing van het onverwachte.
De geuren en wijn ,het geheel, bedwelmen me en roepen een ultiem vakantiegevoel op.

Thuis in mijn eigen straat.
Wilma Vergeer

Motus Mori- het lichaam als archief

Dans- en bewegingsproject

Verschillende deelnemers van SKV hebben meegedaan aan een bijzonder dans- en bewegingsproject. Choreograaf Katja Heitman en haar dansteam verzamelen al enkele jaren persoonlijke bewegingen van mensen. Ze maken zo nieuwe en andere herinneringen dan de meer gebruikelijke manier van vooral feiten vertellen. Ze doen dit door mensen uit verschillende plaatsen in de wereld te interviewen over hun kenmerkende bewegingen. En dit daarna om te zetten naar indrukwekkende doorlopende dansvoorstellingen. Die voorstelling is dan gedurende een bepaalde periode in de plaats van uitvoering te zien is. Ruim 1500 mensen hebben hun bewegingen al gedoneerd in plaatsen als Maastricht, Düsseldorf, Brugge, Den Bosch en Utrecht. Deze zomer liep het project volop in Groningen.

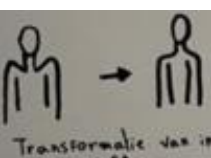
In Groningen

Organisaties, ook SKV, uit Groningen zijn gevraagd geïnteresseerde mensen aan te leveren, die hun bewegingen willen doneren. Hoewel we er ons niet meteen een voorstelling bij konden maken, waren Wilma Vergeer, Wilma Colewij en ik meteen geïntrigeerd door deze manier van herinneringen maken. En tijdens het gesprek met en uitleg van Eva en Karolien werden we nog enthousiaster. We besloten SKVers er over te vertellen en vragen mee te doen. En we wilden zelf ook mee doen, al vonden we het best spannend. Want eerlijk gezegd hadden we nooit zo stil gestaan bij onze eigen bewegingen. Dat werd een hele ontdekkingstocht. We vertelden het overall rond en wisten heel wat SKVers en andere Groningers te bewegen mee te doen.

Bewegingsinterviews

De bewegingsinterviews werden van 30 aug- 10 sept afgenomen in het Grand Theater.

En dat was een hele bijzondere en intensieve ervaring. Ik werd in een mooie open ruimte in het Grand theater geïnterviewd door danseres Wies. Op andere plekken in de ruimte vonden ook interviews plaats, maar die heb ik helemaal niet gezien. Wies vroeg me heel precies door over o.a. hoe ik meestal zit, ontspannen sta, loop, bewegingen tijdens momenten die in het interview opkwamen. Ook over herinneringen aan bewegingen van mijn familie en of ik dat zelf ook doe enz. Tijdens het interview gaf Wies me bewegingen van 2 mensen (uit Dusseldorf en Leeuwarden), die leken op een beweging van mij, maar dan net iets anders. Voordat ik het wist was de tijd om en was ik me veel meer bewust geworden van mijn kenmerkende bewegingen en wat dat over me zegt. De volgende dag kreeg ik per e-mail mijn bewegingsportret met mooie kleine tekeningen, waar ik nog steeds heel blij mee ben.

De voorstelling

En natuurlijk wilde ik ook naar de dansvoorstelling zelf in het Grand Theater. Ik ging zaterdagmiddag 16 september samen met Wilma Vergeer. Gedurende 5 uur per dag hielden 10 dansers de verschillende bewegingen die waren opgetekend in gang. Op kousenvoeten kon je plaatsnemen op witte blokken, die her en der op en om de dansvloer waren gezet. Er omheen lagen honderden bewegingsportretten op grote vellen. Ook de mijne. De belichting zorgde voor een bijna surrealistische sfeer. Op de dansvloer 10 dansers, die doorlopend verschillende bewegingen in vertraagd tempo heel geconcentreerd uitvoerden, soms alleen, soms in verbinding en ook 2 dansers die synchroon bewogen (tweelingen). Zo prachtig om te zien, al die verschillende bewegingen vanuit verschillende houdingen. En ik kreeg tranen in mijn ogen toen ik een eigen beweging herkende.

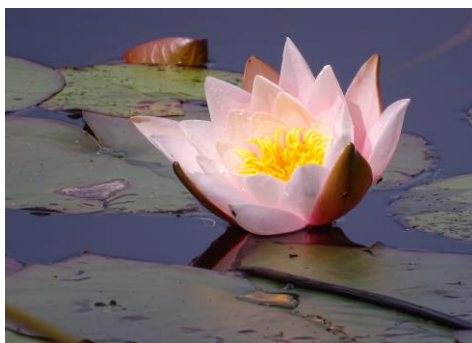
Wilma en ik vonden het een indrukwekkende inspirerende ervaring, die we niet had willen missen. Dat hoorden we ook van andere SKV-ers, die mee hebben gedaan.

Wilma Colewij heeft met haar tweelingzus deelgenomen, maar kon helaas niet naar de voorstelling. Ook zij was heel enthousiast!

En Motus Mori gaat verder van Groningen naar het Engelse Leeds en neemt onze bewegingen mee. Mooi dat SKV-ers daar bij zijn.

Aly van Beek

Door de lens van ..... Grietje van den Broek Waterlelies in de hoofdrol

Vonken: Bewegen en Dans

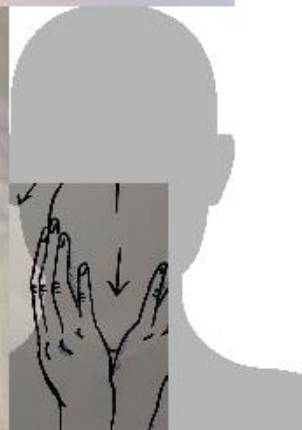

roerloos het water
heb me verdonkeremaand
binnen vooral stil

genoeg verbeelding
luide stemmen om voorrang
weg over rozen

onwaarschijnlijk mooi
vlinderlichte samenhang
omuitgesproken

Lon, Wilma V en Wilma C en haiku's van Truce.

Heftige beelden

De aanleiding van dit stukje is van een poosje geleden toen ik in een museum, ik weet werkelijk niet meer welk museum, een schilderij van Carvaggio zag met daarop de herdersjongen David die het onthoofde hoofd van Goliath omhoog houdt (zie foto.) Ik was daar nogal van onder de indruk. en niet alleen omdat het nogal realistisch wordt verbeeld Het lijkt wel alsof

David het hoofd van Goliath niet alleen heeft afgehakt maar ook nog aan de haren van de romp trekt en het resultaat triomfantelijk aan ons vertoont

In mijn herinnering eindigt het verhaal met het vernuftige gebruik van de slinger, een stuk touw met een reepje leer, een attribuut waarmee toentertijd herders een steen naar afgedwaalde schapen slingerden om duidelijk te maken dat ze zich moesten voegen in de kudde. Ik heb vroeger als jongetje nog geprobeerd of mij zoiets ook lukte; de steen vloog alle kanten op!

Voor degenen die het verhaal niet kennen: Het speelt zich af in de tijd dat Israël bijna voortdurend oorlog voerde met de Filistijnen. David, een herdersjongen gaat de strijd aan met Goliath, een Filistijnse legerleider met de afmetingen van Anton Geesink. Hij neemt zijn herdersslinger (zie foto) legt er een steen in en gaat de reus tegemoet. Als Goliath hem ziet, kan hij zijn ogen niet

geloven. Hij denkt dat ga ik gemakkelijk winnen, één klap met m'n zwaard en het is gebeurd met dat ventje. 'Kom maar op', zegt tie, 'ik zal je lichaam zo dadelijk aan de vogels voeren.' Maar David zegt: 'vergis je niet man, jij met je zwaard en je speer, want ik lijk hier wel alleen te staan maar ik bèn niet alleen.' (Hij bedoelt hier dat tie op de hulp van zijn god rekt.)

Plotseling rent David op Goliath af, staat stil, zwiept een paar keer met zijn slinger, laat los en de steen raakt de kolossale Goliath keihard, midden op zijn voorhoofd; de man stort dodelijk getroffen ter aarde. Als de Filistijnen zien dat hun held is gedood, slaan ze op de vlucht en hebben de Israëlieten gewonnen.

Mij is nooit verteld dat dat kwetsbare herdersjongetje (tenminste zo is hij vaak door Michelangelo afgebeeld, zie foto) daarna ook nog het hoofd van de dode Goliath afhakte. Ik vind het een onbegrijpelijke en tamelijk overbodige actie. Goed, die David doet later als tie eenmaal koning van Israël is, wel vaker dingen die niet zo fraai zijn. En, zoals we inmiddels uit eigen ervaringen weten: koninklijke staatshoofden en hun verwanten komen vaak makkelijk weg met hun misdragingen.

Waarom ik dit allemaal opschrijf ?, vraagt u zich inmiddels af. Dat zit zo.

Vorige maand kampeerde ik met mijn vrouw in mijn geboorteland, Twente. En ik zal niet te veel uitweiden maar het is daar zo mooi, zo prachtig en zo stil dat we dan vrijwel elke dag gaan wandelen en fietsen

Op een van die fietstochten door het dal van, en langs de Mosbeek zag ik nogal verrassend en bij nadere beschouwing ook nogal overbodig, iets langs de rand van het pad glinsteren. Ik van m'n fiets af en constateer dat het een rijtje zwerfkeien is waarop glazen hoofden zijn bevestigd. Op een bordje naast de keien vraagt de maker van de glazen hoofden zich af of de mensen al in de steen zaten voordat ze eruit bevrijd werden.

Naar mijn opvatting een fraaie vraag maar niet erg origineel. Michelangelo heeft zich dit volgens de overlevering jaren geleden al afgevraagd, en beantwoord met te stellen dat de door hem gemaakte beelden al in het marmer zaten, ze hoefden er alleen nog maar uitgehakt te worden. Een stuk moeilijker dan zo'n glazen afgietsel maken van een afgehakt hoofd. Dat ik die stenen met die glazen koppen overbodig vond heeft te maken met het feit dat de Twentse zandpaden zo iets helemaal niet nodig hebben. Die paden, eigenlijk dat hele gebied heeft genoeg aan zijn eigen schoonheid en bovendien heb ik zoals u misschien al hebt opgemerkt een hekel aan afgehakte koppen.

Herman Kassenberg

Tip's

Atelierroute Midden Drenthe 2023 De 25 deelnemende kunstenaars ontvangen u graag om hun werk te laten zien en hierover uitleg te geven. De centrale expositie en de ateliers zijn op 14 en 15 oktober, 21 en 22 oktober geopend van 13.00 tot 17.00 uur. Zier artikel Kunst 4daagse van Mary en Hinnie en kijk op: [2022-Kunstroute '23 – Kunst&Cultuur 4-daagse \(kunstcultuur4daagse.nl\)](https://kunstcultuur4daagse.nl)

The Rolling Stones Unzipped De eerste internationale tentoonstelling ooit over de wereld beroemde rockband in het Groninger museum tot 21 januari. [The Rolling Stones – Unzipped | Groninger Museum](https://www.groeningermuseum.nl/collectie/rolling-stones-unzipped)

Op reis met Vincent van Gogh in Drenthe. De bezoeker maakt kennis met schilderijen, tekeningen en aquarellen, die van Gogh maakte tijdens zijn verblijf in Drenthe [Vincent van Gogh in Drenthe | Drenthe \(visitdrenthe.com\)](https://www.visitdrenthe.com)

Van onze dichters

Kentering

Dag zomer
op retour
zon spaarzamer
wind rukkerig soms
licht korter
het spreekwolk
cirkelde in luid overleg,
streek neer op
molenwieken
en trok zuidwaarts

Een zomer
van stilte
in huis en tuin,
ingekleurd met
vakantieverhalen,
uitbundigheid
vanaf het water
en bezoek
uit ver Verona en Praag

Nazomer
duwt de eerste kou
- nog even- terug
de toekomst in.

Mieke Linders

Ode aan een vogelverschrikker

Voor een vergeten sjamaan, in een droom ontstaan.
Hoe was het hem vergaan?
De hoeder van een tuin die op het punt stond te verdwijnen.
10 jaar had hij in de tuin gestaan.
Gelukkig kan die tuin nu blijven bestaan, dankzij de sjamaan.
Verweerd was hij groots en dacht aan de kleinen die gingen verschijnen.
De beesten in de tuin, de elfjes en kabouters,
Ze zorgden voor de elementen.

De aarde die mij draagt,
Het water dat er langs stroomt en de aarde laat bevruchten'
Het vuur van de zon dat mij doet zuchten,
De lucht die ademt en de wind doet waaien.
De kosmos die om aandacht vraagt.

Al die tijd hield de vogelverschrikker een oogje in het zeil.
De vogels die zich er niets van aantrokken pikten zaadjes uit de grond.
De katten lagen op de loer en joegen ze weg, zo bleef de tuin gezond

Max Heuser

*De vergeten sjamaan
trad voor het eerst op in “
De zwarte maan” een
buitenspektakel van Beeldend
Theatergroep Auth & Tiek.*

Als aardman kroop ik uit de aarde. Een gat in de grond gevuld met stro. In eerste instantie was ik onherkenbaar voor het publiek. Een jute pak kreeg ik aan met in mijn hand een staf gesneden uit hout, die leek op een slang. Hij gedroeg zich als Mozes en kreeg een magisch masker op zijn hoofd. Gemaakt van kippengaas, bekleed met jute en gips. Kleurrijk geschilderd voor het oog waarachter ik me veilig voelde. Mijn herinneringen worden langzaam weer levend als ik eraan denk hoe inspirerend het was. De workshop maskers maken van de SKV haalden de herinneringen bij mij naar boven.

Lees ook het interview met Max op [De opvallende vogelverschrikker van Max - \(mijnhogeland.nl\)](https://mijnhogeland.nl)

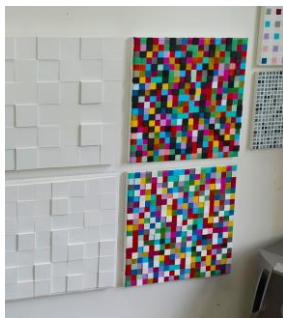

Kunstcultuur 4daagse Drenthe

Zondag 8 oktober togen mijn man Geert, Hinnie en ik naar Smilde. We werden vergezeld door een heerlijk oktober zonnetje. Heerlijk voor ons en voor de mensen die hun ateliers openstelden. Ik betrapte mij erop dat dit nog leuker is als een bezoek aan een museum. We stelden samen vast dat dit vooral komt door de ontmoeting met de mensen achter de kunstwerken. De kunstenaars wonen verdeeld in Drenthe, wij kozen voor Smilde.

We beginnen bij Herman van de Poll. Rond maart 2024 organiseren we als Samen Kunst Verkennen een workshop, die veel te maken heeft met de Schoonhoven schilderijen. Hinnie deed enig voorwerk en gaf aan dan moeten we het werk van Van de Poll zien! Een schot in de roos, wat een kunstenaar, zijn hart ligt in zijn werk, evenals zijn verhalen. Dat moet ik even uitleggen, want een doek met allemaal kleine gekleurde blokjes is meer dan je zo op het eerste oog ziet.

Herman werkt met kleurcodes, zijn kleuren staan voor een letter en de letters vormen tezamen een woord. De woorden vormen een verhaal. We kunnen zien hoe hij werkt en de kleine blokjes haarfijn en precies onder, naast en boven elkaar plaatst en zo een verhaal vormen. Als het doek af lijkt, alle vakjes zijn ingevuld met acrylverf, gaat hij de witte vlakjes nog eens bij langs met olieverf. We voelen ons lijf weer stromen, weer iets geleerd vandaag. Herman werkt ook met karton en een aantal van zijn werken krijgen daardoor diepte.

We vervolgen onze weg naar Roelanda Bonder aan het Hoofdiep, haar inspiratie ligt o.a. in de schelpen en het koraalrif. Op de draaischijf en met haar handen vormen zich haar kunstwerken. Haar tuin en atelier doen denken aan een sprookje, waar het fijn vertoeven is. Een blauw koraalrif binnen en prachtige klokken buiten nodigen ons uit om heel betaalbare kunst te kopen.

In de voormalige school die nu als dorps huis dient, lopen we een lokaal voorbij waar Greetje Fardu aanwezig is. Zij doet niet mee aan de kunstroute, ze huurt hier permanente een ruimte om te werken. "Kom gerust binnen." Dat doen we dan ook want de schilderijen met warme kleuren zijn meer dan uitnodigend, ze spetteren van de muren. Zij is autodidact en heeft haar eigen techniek ontwikkeld! We laten het ons graag uitleggen.

In de ruimte hangt een kunststof apparaat waar een keukenrol in zit, die heel grappig door haar is bewerkt, maar ook grote doeken, met heel veel rood. Benodigheden doek, hout of ..., een fles kan ook. Tegelijk, diverse materialen, acrylverf vooral heel veel bruin maar ook veel rood, kwast en schuurpapier Niet te veel nadenken, laat het gevoel maar stromen. Zij geeft ook workshops en wij voelen er veel voor om eens een dagje aan te schuiven

Tenslotte lopen we binnen in een ander voormalig klaslokaal, in de gang ligt een hele grote bewerkte wollen bal die aangeeft dat in dit lokaal kunst is te vinden, gemaakt uit stoffen, wol, moerbeibast etc. Mijn blik blijft hangen op een prachtig werk met een witte sluier er overheen.

Marianne van der Harten legt uit: "Ik had geen speciale bedoeling, maar dit is moerbeibast en als je dat nat maakt kun je het uit elkaar trekken, zo ontstaat een mooie vloeiende beweging." Weer een nieuwe inspiratiebron

Wat een leuke middag, We kunnen weer verder, inspiratie genoeg!

Tekst: Mary Ritsema

Fotoserie: Hinnie Voets